

Dosarul nr. 3ra-323 /19

Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Ocnîța (D. Dolghieri)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (E. Grumeza, N. Chircu, S. Procopciuc)

Î N C H E I E R E

20 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Staver Corneliu,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Staver Corneliu împotriva Inspectoratului de Poliție Ocnîța al Inspectoratului General al Poliției cu privire la constatarea faptului neprezentării în termenul prevăzut de lege a informației solicitate,

împotriva deciziei din 16 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a admis apelul declarat de către Staver Corneliu, s-a casat hotărârea și încheierea din 31 mai 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Ocnîța, și s-a emis o hotărâre nouă de respingere a acțiunii

c o n s t a t ă :

La data de 19 februarie 2018, Staver Corneliu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Poliție Ocnîța cu privire la sancționarea pârâtului pentru refuzul ilegal de a furniza informație în termenul prevăzut de lege, obligarea să-i dea răspuns la cererea nr. 24 din 03 ianuarie 2018, precum și să-i achite salariul începând cu 01 ianuarie 2018 conform criteriilor menționate în cererea din 03 ianuarie 2018.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 03 ianuarie 2018, s-a adresat Inspectoratului de Poliție Ocnîța cu cererea nr. 24, prin care a solicitat achitarea salariului începând cu 01 ianuarie 2018, cu includerea în acesta a următoarelor criterii: timpul de muncă efectuat în cadrul săptămânii ce depășea 40 de ore; munca prestată în afară duratei normale a timpului de muncă; compensarea muncii în zilele de repaus și în zilele de sărbătoare nelucrătoare, precum și retribuirea muncii de noapte.

A susținut că potrivit tabelului de pontaj pe luna ianuarie 2018, nu i-a fost achitat salariul conform criteriilor sus-indicate.

A menționat reclamantul că până în prezent pârâtul nu i-a dat răspuns la cererea sa din 03 ianuarie 2018, încălcându-i în așa mod dreptul accesului la informație prevăzut de Legea privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000.

Or, potrivit art. 16 alin. (1) din Legea privind accesul la informație, informațiile, documentele solicitate vor fi puse la dispoziția solicitantului din momentul în care vor fi disponibile pentru a fi furnizate, dar nu mai târziu de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii de acces la informație.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamantul Staver Corneliu și-a concretizat pretențiile din acțiune, solicitând constatarea faptului neprezentării de către Inspectoratul de Poliție Ocnița, în termenul stabilit de lege, a informației solicitate prin cererea nr. 24 din 03 ianuarie 2018.

Prin încheierea din 31 mai 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Ocnița, a fost încetat procesul civil la acțiunea lui Staver Corneliu împotriva Inspectoratului de Poliție Ocnița cu privire la sancționarea pârâtului pentru refuzul ilegal de a furniza informație în termenul prevăzut de lege și obligarea ultimului să-i dea răspuns la cererea nr. 24 din 03 ianuarie 2018, precum și să-i achite salariul începând cu 01 ianuarie 2018 conform criteriilor menționate în cererea din 03 ianuarie 2018, din motivul renunțării reclamantului în această parte la acțiune.

Prin hotărârea din 31 mai 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Ocnița, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prima instanță și-a motivat soluția prin faptul că Staver Corneliu activează în calitate de specialist al SST și AR al SSP a Inspectoratului de Poliție Ocnița.

La 03 ianuarie 2018, reclamantul s-a adresat cu cerere către Inspectoratul de Poliție Ocnița, solicitând să-i fie achitat salariului începând cu 01 ianuarie 2018, cu includerea în acesta a următoarelor criterii: timpul de muncă efectuat în cadrul săptămânii ce depășea 40 de ore; munca prestată în afară duratei normale a timpului de muncă; compensarea muncii în zilele de repaus și în zilele de sărbătoare nelucrătoare, precum și retribuirea muncii de noapte.

A stabilit prima instanță că prin scrisoarea nr. 429 din 18 ianuarie 2018, pârâtul a comunicat reclamantului că salariul lui pentru anul 2017 a fost calculat conform tabelului de pontaj prezentat în contabilitatea Inspectoratului de Poliție Ocnița. Salariul pentru luna ianuarie 2018, urmând a fi achitat după data de 25 ianuarie 2018 după prezentarea tabelelor de pontaj de către șeful secției Securitate Publică și la finele lunii va fi prezentat cecul personal de salarizare.

A reținut prima instanță că termenul de 15 zile, în care pârâtul trebuia să-i dea răspuns lui Staver Corneliu, urmează a fi calculat începând cu 01 februarie 2018, adică din momentul când urma să-i fie calculat salariul pentru luna ianuarie 2018.

A constatat prima instanță că reclamantul prin cererea sa din 03 ianuarie 2018, de fapt a solicitat calcularea salariului anticipat pentru o lună înainte, din care motive instanța a considerat răspunsul pârâtului expus în scrisoarea nr 429 din 18 ianuarie 2018, drept unul întemeiat, or, salariul se calculează la sfârșitul fiecărei luni de muncă, ținându-se cont de tabelele de pontaj și alte informații cu privire la munca prestată de către salariat pe parcursul lunii respective.

La fel, a mai reținut prima instanță că prin scrisoarea Inspectoratului de Poliție Ocnița nr. 993 din 07 februarie 2018, expediată suplimentar la cererea din 03 ianuarie 2018, reclamantul a fost informat că salariul pentru luna ianuarie 2018 i-a fost calculat în baza tabelului de pontaj prezentat de către șeful secției Securitate Publică sub nr. 459 din 01 februarie 2018, potrivit căruia timpul de muncă pentru perioada 01 ianuarie 2018 – 31 ianuarie 2018, nu depășește durata de 40 de ore pe săptămână, zile de sărbătoare și ore de noapte. De asemenea, nu a fost prezentat tabelul suplimentar conform ordinului IGP nr. 158 din 08 iunie 2015 cu privire la aprobarea Regulamentului privind munca prestată peste durata normală a timpului de muncă de către angajații Ministerului Afacerilor Interne. Astfel, documentele justificative care ar fi servit temei pentru calcularea salariului conform criteriilor solicitate, nu au fost prezentate.

A notat prima instanță că odată cu achitarea salariului, reclamantului i-a fost prezentat și fluturașul de salariu pentru luna ianuarie 2018, care conținea informația cu privire la mărimea salariului acestuia, adaosurile și reținerile salariale.

A menționat prima instanță că prin prezentarea fluturașului de salariu pentru luna ianuarie 2018, lui Staver Corneliu i-a fost oferit răspuns la scrisoarea din 03 ianuarie 2018.

Din considerentele enunțate, a concluzionat prima instanță că acțiunea lui Staver Corneliu este neîntemeiată, or, pârâtul Inspectoratul de Poliție Ocnița, în termenul prevăzut de lege, a oferit răspuns la cererea lui Staver Corneliu din 03 ianuarie 2018.

Prin decizia din 16 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, s-a admis apelul declarat de către Staver Corneliu, s-a casat hotărârea și încheierea din 31 mai 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Ocnița, și s-a emis o hotărâre nouă de respingere a acțiunii.

Instanța de apel și-a motivat decizia prin faptul că prin încheierea din 31 mai 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Ocnița, a fost încetat procesul civil la acțiunea lui Staver Corneliu împotriva Inspectoratului de Poliție Ocnița cu privire la sancționarea pârâtului pentru refuzul ilegal de a furniza informații în termenul prevăzut de lege și obligarea ultimului să-i dea răspuns la cererea nr. 24 din 03 ianuarie 2018, precum și să-i achite salariul începând cu 01 ianuarie 2018 conform criteriilor menționate în cererea din 03 ianuarie 2018, din motivul renunțării reclamantului, în această parte, la acțiune.

A reținut instanța de apel că reieșind din prevederile art. 212 alin. (1), (3) și (5) și art. 266 din Codul de procedură civilă, când reclamantul renunță la acțiune urmează a fi respectate anumite condiții, cum ar fi: renunțul la acțiune trebuie să fie exprimat în formă scrisă prin consemnarea acestui fapt în procesul-verbal al ședinței de judecată, iar înainte de admiterea renunțului la acțiune, instanța de judecată este obligată să explice reclamantului efectele acestuia, și anume că nu se admite o nouă adresare în judecată a aceleiași părți cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri.

A constatat instanța de apel că în cadrul ședinței de judecată din 31 mai 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Ocnița, reclamantul Staver Corneliu a declarat verbal că nu susține cerințele inițiale invocate în cererea de chemare în judecată din 19 februarie 2018, dar nu și faptul că renunță la ele.

La fel, a stabilit instanța de apel că nici în procesul-verbal al ședinței de judecată a primei instanțe din 31 mai 2018, nu se atestă date prin care s-ar fi confirmat faptul că reclamantului Staver Corneliu i-au fost explicate consecințele renunțării la acțiune în partea sancționării pârâtului Inspectoratul de Poliție Ocnița pentru refuzul ilegal de a furniza informația solicitată prin cererea din 03 ianuarie 2018 în termenul prevăzut de lege, obligarea ultimului să dea răspuns la cererea nr. 24 din 03 ianuarie 2018, precum și să achite salariul începând cu 01 ianuarie 2018 conform criteriilor menționate în cererea din 03 ianuarie 2018.

Mai mult ca atât, încheierea din 31 mai 2018, a fost emisă de către prima instanță în temeiul unor norme de drept neaplicabile la cazul speței, și anume art. 34 și 462 din Codul contravențional.

Referitor la hotărârea contestată, instanța de apel a reținut că în cererea suplimentară de chemare în judecată din 25 mai 2018, concretizată, reclamantul Staver Corneliu a solicitat doar constatarea faptului neprezentării de către Inspectoratul de Poliție Ocnița, în termenul stabilit de lege, a informației solicitate prin cererea nr. 24 din 03 ianuarie 2018, nefiind susținute pretențiile privind sancționarea pârâtului pentru refuzul ilegal de a furniza informații în termenul prevăzut de lege, obligarea să-i dea răspuns la cererea nr.

24 din 03 ianuarie 2018, precum și să-i achite salariul începând cu 01 ianuarie 2018 conform criteriilor menționate în cererea din 03 ianuarie 2018, din care motive ultimele nu pot constitui obiect de examinare în prezentul litigiu.

A notat instanța de apel că prima instanță nu a determinat corect raportul juridic litigios dedus judecății și legea aplicabilă acestuia.

Astfel, a stabilit instanța de apel că la 03 ianuarie 2018, reclamantul Staver Corneliu s-a adresat cu cerere către Inspectoratul de Poliție Ocnița, înregistrată sub nr. 24, solicitând achitarea salariului începând cu 01 ianuarie 2018, cu includerea în acesta a următoarelor criterii: timpul de muncă efectuat în cadrul săptămânii ce depășea 40 de ore; munca prestată în afară duratei normale a timpului de muncă; compensarea muncii în zilele de repaus și în zilele de sărbătoare nelucrătoare, precum și retribuirea muncii de noapte, menționând că pentru anul 2017 în salariul său nu au fost incluse componentele sus-enunțate.

A constatat instanța de apel că reieșind din prevederile art. 16 alin. (1) din Legea privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, termenul de 15 zile lucrătoare pentru examinarea cererii a început să curgă din 04 ianuarie 2018, care urma să expire la 25 ianuarie 2018.

A menționat instanța de apel că la 18 ianuarie 2018, pârâtul Inspectoratul de Poliție Ocnița a expediat în adresa reclamantului răspunsul nr. 429, prin care i-a explicat modalitatea de calculare a salariului său pentru anul 2017, precum și pentru luna ianuarie 2018, cu mențiunea că informația despre calculul salariului pentru luna ianuarie 2018, va putea fi prezentată doar după prezentarea tabelor de pontaj în contabilitate.

Totodată, la 07 februarie 2018, pârâtul a expediat în adresa lui Staver Corneliu un răspuns suplimentar la cererea acestuia din 03 ianuarie 2018, prin care i-a adus la cunoștință modalitatea și criteriile de calculare a salariului său pentru luna ianuarie 2018.

A precizat instanța de apel că în speță tablele de pontaj pentru luna ianuarie 2018 au intrat în posesia pârâtului la 01 februarie 2018, calculul salariului reclamantului fiind efectuat tot atunci.

Prin urmare, informația furnizată pentru calculul salariului reclamantului pentru luna ianuarie 2018, prin răspunsul nr. 993 din 07 februarie 2018, se încadrează în termenul legal de 15 zile prevăzut de art. 16 alin. (1) din Legea privind accesul la informație.

Faptul expedierii răspunsurilor Inspectoratului de Poliție Ocnița nr. 429 din 18 ianuarie 2018 și nr. 993 din 07 februarie 2018, în adresa lui Staver Corneliu, se confirmă prin înscrierile din Registrul de evidență a actelor de ieșire a pârâtului.

Pe final, a concluzionat instanța de apel că la materialele dosarului nu se atestă dovezi privind încălcarea de către Inspectoratul de Poliție Ocnița a termenului de furnizare a informației solicitate de către Staver Corneliu prin cererea din 03 ianuarie 2018, respectiv, nu a fost stabilită încălcarea drepturilor și intereselor legitime ale ultimului de acces la informație în termenul prevăzut de lege.

La data de 23 ianuarie 2019, Staver Corneliu prin intermediul reprezentantului său-avocatul Marco Dumitru în baza mandatului seria MA nr. 0977149 din 24 septembrie 2018, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 16 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului Staver Corneliu a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Bălți a examinat superficial prezenta speță, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

La data de 10 februarie 2019, în adresa Inspectoratului de Poliție Ocnița a fost expediată copia recursului declarat de către Staver Corneliu, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La data de 25 februarie 2019, Inspectoratul de Poliție Ocnița a depus referință, solicitând să fie considerat recursul declarat de către Staver Corneliu ca inadmisibil, cu menținerea deciziei din 16 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, pe care o consideră legală și întemeiată, invocând că instanța de apel a verificat minuțios toate circumstanțele, care au importanță pentru soluționarea justă a prezentei spețe, dând o apreciere corectă suportului probatoriu al cauzei.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile și obiecțiile din referința depusă, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Staver Corneliu este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Reieșind din prevederile art. 389 alin. (4) din Codul de procedură civilă, decizia integrală se întocmește în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului deciziei și se publică pe pagina web a instanței judecătorești.

Instanța de recurs reține că potrivit informației de pe pagina web a Curții de Apel Bălți: www.cab.instante.justice.md, decizia din 16 octombrie 2018 a fost publicată la 26 noiembrie 2018.

Subsecvent, din materialele dosarului rezultă că copia deciziei din 16 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost expediată în adresa lui Staver Corneliu la 26 noiembrie 2018 (f.d. 117), recepționată de către aceasta la 03 decembrie 2018.

În această ordine de idei, se constată, că în speță, calea de atac a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 23 ianuarie 2019.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate.

Or, conform prevederilor art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

Analizând cuprinsul cererii de recurs depusă de către Staver Corneliu, completul de admisibilitate evocă faptul că argumentele invocate în recurs, în esență, sunt similare alegațiilor inserate în cererea de chemare în judecată, asupra căror Curtea de Apel Bălți s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Prin urmare, acestea nu pot fi reținute de către completul de admisibilitate, deoarece recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că recurentul nu a evidențiat în cererea de recurs formulată memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la reiterarea unor circumstanțe care au fost supuse examinării în ordine de apel.

În acest sens, urmează a se evidenția faptul că nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al

părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului.

Mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Staver Corneliu nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel.

Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanțele de judecată ierarhic inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (cauza Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67).

La acest capitol instanță de recurs reține că recursul declarat de către Staver Corneliu nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce Staver Corneliu a avut posibilitatea de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv.

De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4)

din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Staver Corneliu împotriva deciziei din 16 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Staver Corneliu împotriva deciziei din 16 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Staver Corneliu împotriva Inspectoratului de Poliție Ocnîța al Inspectoratului General al Poliției cu privire la constatarea faptului neprezentării în termenul prevăzut de lege a informației oficiale solicitate.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu